

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 137/21
06.10.2021. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником "....." доо у стечају, одлучујући о жалбама АА из, с. и ББ из ..., ул. ..., изјављеним против решења Привредног суда у Лесковцу Ст-5/2020 од 22.02.2021. године, на седници већа одржаној дана 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Лесковцу Ст-5/2020 од 22.02.2021. године и предмет ВРАЋА првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Привредног суда у Лесковцу Ст-5/2020 од 22.02.2021. године у ставу I изреке одређује се принудно извршење према АА из ..., ББ из ... и према трећим лица који држе документацију и имовину стечајног дужника, у присуству трећих лица који би по потреби извели неопходне радње и то попис, печатење и предају извршном повериоцу имовину и документацију која улази у стечајну масу стечајног дужника. У ставу II изреке је одлучено да је стечајни управник, уколико се приликом преузимања документације и имовине стечајног дужника нађу готов новац, хартије од вредности или драгоцености, у обавези да одреди начин њиховог чувања или улагања уз сагласност одбора поверилаца.

Благовременом жалбом АА из побија наведено решење у целости и свих законских разлога. Навео је да је изрека побијаног решења неразумљива јер се не зна шта треба да уради треће лице, те која су то трећа лица која држе тражену документацију и имовину стечајног дужника, те коју документацију треба да доставе стечајном дужнику, као и коју имовину, када се из достављеног закључног листа јасно види да стечајни дужник нема имовине која би могла да уђе у стечајну масу. Истакао је да је нетачно да је стечајни управник од 02.11.2020. године предузимао било какве званичне радње ради уласка у посед, те да наводно није могао да пронађе дотадашњег законског заступника стечајног дужника АА, који је у међувремену на основу одлуке оснивача ББ променио седиште стечајног дужника и извршио регистрацију у АПР-у. Навео је да стечајни управник није имао овлашћења 02.11.2020. године да поступа као стечајни управник јер је промена законског заступника извршена у АПР-у тек

05.11.2020. године. Даље је навео да је нејасно како је суд могао да обавезе жалиоца да преда документацију и имовину која се налази у ... у ул., када је седиште дужника 26.10.2020. године промењено и сва имовина и документација су пренети на нову адресу у ..., ул. Навео је и да су његови стручни саветници више пута покушавали да стечајном управнику поред предатог печата предају документацију стечајног дужника, али је исти одбијао предају без икаквог образложења, да би дана 04.03.2021. године у мејлу навео да ће документацију да преузме Привредни суд у Лесковцу, за шта нема потребе, јер је он спрема да преда документацију стечајном управнику на законом превиђен начин. Предложио је да другостепени суд укине побијано решење и предмет врати на поновни поступак.

Благовременом жалбом ББ из ... побија наведено решење у целости и свих законских разлога. Навео је да је изрека побијаног решења неразумљива јер се не зна шта треба да уради треће лице, те која су то трећа лица која држе тражену документацију и имовину стечајног дужника, те коју документацију треба да доставе стечајном дужнику, као и коју имовину, када се из достављеног закључног листа јасно види да стечајни дужник нема имовине која би могла да уђе у стечајну масу. Истакао је да је нетачно да је стечајни управник од 02.11.2020. године предузимао било какве званичне радње ради уласка у посед, те да наводно није могао да пронађе дотадашњег законског заступника стечајног дужника АА, који је у међувремену на основу одлуке оснивача ББ променио седиште стечајног дужника и извршио регистрацију у АПР-у. Навео је да стечајни управник није имао овлашћења 02.11.2020. године да поступа као стечајни управник јер је промена законског заступника извршена у АПР-у тек 05.11.2020. године. Даље је навео да је нејасно како је суд могао да обавезе жалиоца да преда документацију и имовину која се налази у у ул., када је седиште дужника 26.10.2020. године промењено и сва имовина и документација су пренети на нову адресу у, ул. Навео је и да су његови стручни саветници више пута покушавали да стечајном управнику поред предатог печата предају документацију стечајног дужника, али је исти одбијао предају без икаквог образложења, да би дана 04.03.2021. године у мејлу навео да ће документацију да преузме Привредни суд у Лесковцу, за шта нема потребе, јер је он спрема да преда документацију стечајном управнику на законом превиђен начин. Предложио је да другостепени суд укине побијано решење и предмет врати на поновни поступак.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења на основу члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, који се примењују сходно члану 7. Закона о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/2009, 99/2011- др. закон, 71/2012-одлука УС, 83/2014, 113/2017, 44/2018 и 95/2018), Привредни апелациони суд налази да су изјављене жалбе основане.

Према стању у списима предмета стечајни управник је дана 05.02.2021. године поднео Привредном суду у Лесковцу предлог за спровођење принудног извршења наводећи да је у претходном стечајном поступку нашао да стечајни дужник нема у својини пословни простор, да нема непокретну имовину и да по неким књиговодственим картицама има само покретну имовину и потраживања од својих дужника, али да је тада попис онемогућен од представника стечајног дужника, као и од трећих лица у седишту стечајног дужника у ул. Навео је да је од 02.11.2020. године, односно од датума пријема Решења о отварању стечајног поступка, предузео низ активности ради уласка у посед, али да није могао да пронађе дотадашњег законског заступника стечајног дужника АА који је у међувремену, на основу одлуке оснивача ББ, променио седиште стечајног дужника и извршио регистрацију у АПР-у тако да је уместо стварног седишта стечајног дужника у ул., у, регистровао седиште у приватној кући у ул. у Навео је да је поднео жалбу Агенцији за

привредне регистре, јер је промена седишта извршена након отварања стечаја, а дана 27.01.2021 године донето је и решење од АПР-а којим је жалба усвојена и захтев за упис промене седишта одбачен. Даље је навео да до данашњег дана није могао да уђе у посед, изврши попис имовине и преузме целокупну имовину и документацију стечајног дужника из горе поменутих разлога, да је досадашњи законски заступник АА недоступан, да одбија да прими пошту и већи број захтева, а такође и оснивач ББ, док трећа лица, књиговођа ВВ као подносилац предлога за отварање стечаја неће да сарађује са стечајним управником, а такође и ГГ који обавља пословну активност у седишту стечајног дужника. Истакао је да из наведених разлога није одржано ни прво поверилачко рочиште, а како је очигледно да досадашњи заступници стечајног дужника и трећа лица одбијају да изврше предају имовине и документације која улази у стечајну масу стечајног дужника, то је предложио да стечајни судија хитно наложи и спроведе принудно извршење са мерама принуде у смислу члана 105. Закона о стечају.

Првостепени суд је побијаним решењем усвојио предлог стечајног управника са позивом на члан 105. Закона о стечају уз образложење да је размотрио предлог стечајног управника и нашао да је исти основан.

По налажењу Привредног апелационог суда овакав закључак првостепеног суда за сада се не може прихватити.

У поступку доношења првостепене одлуке нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Међутим, побијана одлука је донета уз битну повреду одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 7. Закона о стечају, на коју повреду жалиоци у жалбама основано указују, јер нису дати јасни разлози о одлучним чињеницама и иста има недостатке због којих се не може испитати.

Пре свега, првостепени суд је донео побијано решење уз образложење да је размотрио предлог стечајног управника и нашао да је исти основан сходно члану 105. Закона о стечају, а при том није навео јасне и образложене разлоге за такву своју одлуку. Наиме, првостепени суд је био дужан да у образложењу своје одлуке наведе чињенично стање које је утврдио, као и прописе на којима је засновао одлуку. У конкретном случају првостепени суд је само цитирао садржину захтева стечајног управника из поднеска од 05.02.2021. године и позвао се на члан 105. Закона о стечају, а при том није навео чињенично стање које је првостепени суд утврдио на основу доказа у списима, нити је навео на основу чега је утврдио да је основан захтев за принудно извршење, односно није ценио испуњеност услова за примену члана 105. Закона о стечају.

Тakoђе су основани жалбени наводи жалилаца да је изрека побијаног решења нејасна, јер се истим одређује извршење према жалиоцима и трећим лицима која држе документацију и имовину стечајног дужника, а при том се не наводи која су то трећа лица у односу на која се одређује принудно извршење, те која је то документација и имовина која је предмет принудног извршења.

Чланом 101. став 1. Закона о стечају је прописано да је стечајна маса целокупна имовина стечајног дужника у земљи и иностранству на дан отварања стечајног поступка, као и имовина коју стечајни дужник стекне током стечајног поступка.

Чланом 105. став 2. Закона о стечају је прописано да, ако треће лице у било којој фази поступка одбије да изврши предају ствари које држи без правног основа или по основу правног посла чија је важност престала, а које улазе у имовину стечајног дужника, стечајни управник ће од стечајног судије затражити да хитно наложи и спроведе принудно извршење. Уз налог за предају ствари, стечајни судија може према

трећем лицу одредити и мере принуде ради спровођења извршења. У том случају лице које је одбило да преда ствари које држи без правног основа или по основу правног посла чија је важност престала, а које улазе у имовину стечајног дужника и које не поступи по налогу суда одговара за штету која је настала услед таквог поступања. Ставом 3. је прописано да одлуке из става 2. овог члана стечајни судија доноси у форми решења, на које право жалбе имају стечајни управник и треће лице из става 2. овог члана.

Услови за примену члана 105. став 2. Закона о стечају и за давање налога за предају ствари уз могућност принудног извршења су да се ради о стварима које улазе у стечајну масу, да се оне не налазе у поседу стечајног управника који је овлашћен да преузме у државину целокупну имовину која чини стечајну масу и да њоме управља и да лице код кога се ствари налазе одбије да изврши предају. Ствари (покретне и непокретне) за које се налаже предаја у стечајну масу морају неспорно улазити у стечајну масу стечајног дужника и исте морају бити опредељене и индивидуализоване што овде није случај, будући да је побијаним решењем одређено принудно извршење пописом, печатењем и предајом извршном повериоцу имовине која улази у стечајну масу, без навођења која је то конкретна имовина.

При том, према члану 105. Закона о стечају стечајни судија решењем издаје налог за предају ствари трећим лицима која држе ствари које улазе у имовину стечајног дужника без правног основа или по основу правног посла чија је важност престала, а која одбијају да предају те ствари. Уз налог за предају ствари, стечајни судија може према трећем лицу одредити и мере принуде ради спровођења извршења. У конкретном случају стечајни судија није издао налог за предају ствари, већ је само одредио принудно извршење.

Када је реч о документацији стечајног дужника према члану 61. став 1. Закона о стечају овлашћена лица стечајног дужника, пуномоћници и лица која за стечајног дужника врше финансијске послове и послове ревизије обавезна су да стечајном судији и стечајном управнику, на њихов захтев и без одлагања, пруже све податке и обавештења. Према ставу 2. истог члана обавеза из става 1. овог члана односи се и на чланове извршног, управног и надзорног одбора стечајног дужника којима је престала дужност отварањем стечајног поступка, као и на контролне чланове друштва. Према ставу 3. истог члана лица из ст. 1. и 2. овог члана дужна су да стечајном управнику одмах по позиву предају рачуноводствене исправе, пословне књиге, печате, кључеве и шифре стечајног дужника и да предају или омогуће приступ рачуноводственом софтверу. Према ставу 4. стечајни судија може решењем, против којег није дозвољена жалба, наложити стечајном дужнику, као и лицима из ст. 1. и 2. овог члана да, у одређеном року, предају писани извештај о економско-финансијском стању стечајног дужника, као и све податке, односно документацију за које стечајни судија оцени да су релевантни за даљи ток поступка. Према ставу 6. ако стечајни дужник, односно лица из става 1. овог члана не поступи по налогу стечајног судије, стечајни судија може одредити и спровести мере принудног извршења у складу са овим законом.

Према члану 74. став 1. Закона о стечају даном отварања стечајног поступка престају заступничка и управљачка права директора, заступника и пуномоћника, као и органа управљања и надзорних органа стечајног дужника и та права прелазе на стечајног управника.

Према Националном стандарду бр. 8 Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом стечајни управник преузима контролу над целокупном документацијом која се односи на својину и пословање стечајног дужника, као и сву документацију која пружа податке о финансијском и правном положају стечајног дужника. Истим Националним стандардом је прописано да се

обавеза стечајног управника у погледу пословних књига и евиденције, укључујући и евиденцију у електронској форми, односи на оне пословне књиге и евиденцију које су од значаја за: утврђивање имовине, утврђивање власничког статуса и имовинских права стечајног дужника и одлучивање о својинско-правним захтевима трећих лица, отварање и вођење поступака за наплату потраживања стечајног дужника, побијање правних радњи стечајног дужника, утврђивање, односно, оспоравање потраживања поверилаца, друге радње од значаја за вођење стечајног поступка. Минимум документације коју стечајни управник обезбеђује је:

- документација која се односи на пословање стечајног дужника (статут, акти о оснивању, престанку друштва, спајању и свим другим статусним променама, књига акционара или чланова привредног друштва, шематски приказ организационе структуре, подаци о избору и именовању органа управљања, одлуке скупштине, управног и надзорног одбора, подаци о овлашћеним заступницима и пуномоћницима, архивска књига, евиденција печата, жигова и штамбиља, сва документација која се односи на радне односе, запослена и друга ангажована лица и то: платни спискови, уговори о раду, уговори о делу, подаци о пензијско-инвалидском осигурању, колективни уговори и други општи акти о радним односима, подаци о здравственом осигурању и подаци о престанку радног односа),

- документација о својинским правима, обавезама и пословању стечајног дужника (аналитика пословања - листе купаца/клијената, добављача, пословних партнера, документација о основу стицања заложних права на имовини - непокретној и покретној, уговори проистекли из пословања, документација о стицању својинских права, документација о судским поступцима евиденција права интелектуалне својине, документација о инвестицијама у друга привредна друштва, уговори о закупу и финансијском лизингу, пословни планови, финансијско-рачуноводствени извештаји, документација о платном промету, као и акти пореских и других државних органа, базе података у електронској форми похрањене у рачунарима стечајног дужника).

Из наведеног произилази да отварањем стечаја стечајни управник преузима документацију стечајног дужника и да су органи управљања стечајног дужника дужни да исту документацију предају, те да се у супротном иста може и принудно одузети. У смислу наведеног, следи да је стечајни судија дужан да лицима из члана 61. Закона о стечају наложи да предају конкретну документацију, уз одређивање принудног одузимања за случају да исту не предају у остављеном року. У конкретном случају је одређено принудно извршење ради предаје документације без издавања налога за предају и без навођења конкретне документације коју су одређена лица дужна да предају, што побијано решење чини неразумљивим.

Све наведено чини побијану одлуку нејасном и неразумљивом, због чега се њена правилност не може испитати, јер је захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, па је на основу члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, а у вези члана 7. Закона о стечају, одлучено као у изреци решења.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по изнетим примедбама у овом решењу и отклонити недостатке на које је указано, те ће приликом одлучивања о захтеву стечајног управника за принудно извршење пре свега утврдити која су то трећа лица која држе документацију и имовину стечајног дужника која улази у стечајну масу, те која је то конкретна документација коју овде жалиоци и та трећа лица треба да предају стечајном управнику, те коју конкретну имовину су дужни да врате у стечајну масу у смислу члана 61. и 105. Закона о стечају. Првостепени суд ће за своју одлуку ће дати јасне и на закону засноване разлоге, при чему ће имати у виду и наводе из овог решења.

ТП/ЈО

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Татјана Бурица, с.р.**

За тачност отправка